

ULTIMA

26. februar – 26. mars
Bærum Kunsthall

Gjertrud Hals har gjennom en årrekke etablert seg som en markant kunstner, med et stort publikum både i Norge og internasjonalt. Gjennom sin trofasthet mot materialet og samtidige utfordring av dets grenser har hun vært en signifikant kraft i utviklingen av tekstil- og fiberkunsten i Norge.

Hals er en kunstner som er tro mot sine idéer, og hun jobber med utgangspunkt i en sterk materialbevissthet. Hun jobber ofte i serier, og utforsker en idés muligheter og begrensninger. I Bærum Kunsthall vil hun vise nye arbeider i flere teknikker. Et fellestrekk har de likevel i at de alle på forskjellig vis har tråden som sitt utgangspunkt. Den organiske formen er klangbunn for mange av Hals' arbeider, og gjennom sine verk åpner hun for dialog både med naturen og med historien.

I verket GULE møter vi et intrikat nettverk av tråder, som kjennetegner mange av Hals' sine arbeider. Strukturen i bildene avløses av eksplosjoner av mønstre, og ved nærmere ettersyn kjenner vi det igjen som elementer fra gamle håndlagde duker og blonder. Som en symbolsk gest har biter av fortidens arbeidstimer blitt dekonstruert, og fremstår i ny og gylden drakt i (tittel). Vevens nettverk knytter an til den tradisjonen Hals er en del av, og gir oss et glimt inn i en felles historiefortelling der vi, og de som var før oss, alle er en del av den samme helheten. Verkene fremstår med en skjør, transparent og feminin karakter, samtidig som de bærer med seg spor og erfaringer som avspeiler en imponerende styrke.

Hovedrommet fylles av installasjonen ULTIMA, som består av en rekke skulpturelle former som for første gang vises som en helhet. Krukkeformen har fulgt Gjertrud Hals gjennom mange år. Som betraktere er det en form vi umiddelbart kan relatere til, og den bærer bud om noe grunnleggende menneskelig. Historisk sett er formen belagt med symbolikk, fra den hellige gral, til giftbegeret, eller til ursamfunn hvor krukker var viktige for oppbevaring av mat og drikke. I eldre mytologi er formen oftest knyttet til en livgivende kraft, og i møte med Hals' installasjon skapes sakrale assosiasjoner. Grunnformen har blitt utfordret til det ytterste det vanligvis så myke tekstilet har blitt strukket og støpt, og fremstår med en helt ny og solid karakter. Formene balanserer i sin transparente letthet, og definerer publikums bevegelse gjennom rommet gjennom sin rytmiske gjentakelse. Den monumentale størrelsen gir installasjonen en universell karakter, og skaper et møtepunkt mellom det hverdagslige og det opphøyde.

I LYNX kontrasteres resten av utstillingen i en installasjon som lukker seg om seg selv, samtidig som den en ny verden åpnes for oss: Fiberoptiske tråder strekkes gjennom rommet, og skaper et nettverk, en totalinstallasjon. Hals lar som mange ganger tidligere lyset og mørket gå i dialog, og sender publikums tanker ut mot verdensrommet. Mens trådene på nytt åpner for tekstile assosiasjoner har den tredimensjonale vevsstrukturen denne gang beveget seg over i teknologiens sfære.

Gjennom utstillingens narrativ blir vi kjent med noen av de elementene som har vært definerende i Hals' kunstnerskap: Fascinasjonen for funnede materialer, for historie og gamle håndverkstradisjoner, og evnen til å se mulighetene i ny teknologi. Med røtter i tekstil- og fiberkunsten har hun lyktes i å bringe sin utforskning av gamle håndverksteknikker over i samtiden. Resultatet er et uttrykk som på samme tid både viser til noe tradisjonelt, og samtidig er slående moderne.

Kristin Mandt Heim

kunsthistoriker